

Mi gremo smelo naprej. Izgnali bomo okupatorja. Dvignili bomo deželo iz ruševin in danes ali jutri bomo lahko rekli: „Napravili smo, kar smo govorili in nič drugega.“

Maršal Tito, iz govora srbskim ženam

„Tujega nočemo - svojega ne damo!“

Te besede je izrekel maršal Tito, ko je 22. sept. 1943 govoril I. dalmatinski brigadi. Te besede je ponovila za njim vsa Jugoslavija in se zaklela: „Ne damo svojega Trsta, Primorske, Koroške, rabskih Slovencev. S krvjo smo pojili svojo zemljo, noben tujec ne bo več stopil na njo“.

Ko smo poslušali maršala Tita, smo v mislih preleteli vso slavno pot, ki jo je prehodila naša vojska. Prve čete partizanov so šle v gozd neoborožene. Orožje so iztrgale Nemcem iz rok, s krvjo so osvobajale ped za pedjo slovenske in jugoslovanske zemlje. Partizanske čete so rasle v brigade, divizije, korpuse, zrasle v Narodno osvobodilno vojsko Jugoslavije. 7 velikih nemških in italijanskih ofenziv je preživela ta vojska in vselej izšla močnejša iz njih. 35 okupatorskih divizij jo je napadalo, stiskalo v obroče. S tisoče ranjencev, neobuta, slabo oblečena, sestradana je ta vojska tudi v najhujših zimah pokazala čndeže junaštva.

Ko smo poslušali maršala Tita, smo mislili na naše ljudstvo, ki je to vojsko podpiralo, dalo poslednjo glavo živine, poslednje prgišče koruzne moke za njo. Mislili smo na tiste predele Jugoslavije, ki so v svojo vojsko verovali in jo podpirali tudi takrat, ko jim je okupator zaradi te vere požigal vasi, streljal talce, pošiljal na tisoče v internacijo, na Rab, na otok smrti. Mislili smo na tisto primorsko ljudstvo, ki si je kljub okupatorjevemu terorju izvolilo v poslednji primorski vasi, v Trstu in Gorici svoje narodno-osvobodilne odbore. Ob devetih zjutraj je bil še okupator v vasi, ob desetih je šla vas slavnostno na volišče. Danes je okupator požgal vas do tal, naslednji dan so si neupogljivo Primorci na pogorišču izbrali svoj narodno-osvobodilni odbor. Mislili smo na odločenost primorskih kmetov, da gredo tudi z golimi rokami nad vsakogar, ki bi nam hotel vzeti naš Trst.

Taka junaška vojska, tako borbeno ljudstvo je ponavljalo za maršalom Titom: „Tujega nočemo, svojega ne damo!“ Zato jih je maršal Tito izrekel s takim ponosom, s tako gotovostjo zmage.

Tudi Prekmurje danes z vso Jugoslavijo ponavlja njegove besede: „Trst, Primorska, Koroška, Porabje bodo naši!“

Tudi Prekmurjenaj preveva odločnost, borbenost, požrtvovalnost kot ostale dele Jugoslavije in naj hodi po slavni poti, ki so mu jo pokazali prekmurški junaki Štefan Kovač, Juš, Čeh, Zdravec, Talanyi in drugi.

Tujega nočemo, svojega ne damo! Kdor ponavlja besede maršala Tita, mu mora slediti v vsem. Vsak mož, vsak fant mora biti pripravljen dati kri za svojo zemljo. Vsaka mati mora govoriti z Marijo Ivančičevo, materjo štirih padlih partizanov, ki je na kočevskem zboru septembra 1943 dejala: „Ponosna sem nanje, ker so padli za domovino!“ Vsaka prekmurska hiša mora biti pripravljena deliti zadnji grizljaj z našo vojsko in bratsko Rdečo armado. Le če smo pripravljani na vse to, smemo ponavljati za Titom: „Tujega nočemo, svojega ne damo!“

Jugoslovanska armada preganja sovražnika in osvobaja mesto za mestom

Sremske fronte ni več - V Bosni in Liki razbiti sovražni oddelki V Sloveniji odbit letalski napad na naše letališče

Beograd 17. 4. Generalštab Jugoslovanske armade javlja, da naše čete nevzdržno napredujejo in zasledujejo umikajoče se sovražnike. Sremske fronte ni več in razbiti nemški oddelki se umikalo vzdolž Save in Drave. Skupaj z bolgarskimi enotami so osvobodili naši borci mnogo krajev, med njimi Županjo, Bošnjake, Jankovce, Borovo, Našičko Breznico in Gradišče. Bije se boj za Strizivoj, Djakovo in Našice. Število ujetnikov, ki je znašalo sprva 5.000, stalno narašča. Med vojnim plenom je 75 topov, 3 tanki, 2 letali, 117 težkih in 274 lahkih minometov, več sto lahkih strojníc, 95 kamionov itd.

V Bosni naše enote sovražnika raz-

bijajo in ga poliskajo proti severu. Prodrle so v Zavidoviće in prizadele sovražniku velike izgube v moštvu in materialu. V Liki se je sovražnik poskušal prebiti od Slunja proti severu, pa so ga enote slavne IV. jugoslovanske armade zavrnile. Severno od Ogulina so razbili naši borci več sovražnih oddelkov in zajeli veliko število Nemcev.

V Sloveniji so napadli trije sovražni bombniki naše letališče, vendar ga niso zadeli. Profiletalski topovi so sestrelili sovražni avion tipa Junkers 88.

Progo Zagreb—Sisak so pretrgali naši borci na 87 mestih in prekinili progo Zagreb—Banova Jaruga.

cirjev. Zavezniki so osvobodili mnogo tisoč političnih ujetnikov iz taborišč Buchenwald in Ravensburg. V nekem taborišču so našli 500 ustreljenih antifašistov. Vsa poročila so polna vesti o grozodejstvih, ki so jih počeli nacisti nad jetniki.

V Italiji so se približali zavezniki mestu Ferrara.

Maršal Tito v Moskvi

Predsednik vlade demokratične federativne Jugoslavije in minister za narodno obrambo maršal Tito je obiskal v spremstvu komisarja za zunanje zadeve Molotova Državno ljudsko univerzo Lomonosov.

Novi predsednik Združenih držav je Harry Truman

Novi predsednik Združenih držav Severne Amerike Harry Truman je prevzel posle in je v svojem nastopnem govoru izjavil, da bo nadaljevala Amerika z vso silo vojno proti nacistični Nemčiji in da bo skupaj z drugimi združenimi narodi sodelovala pri organizaciji miru.

Naša delegacija dospela v San Francisco

V San Francisco je dospela včeraj jugoslovanska delegacija na čelu z zunanjim ministrom Dr. Šubašičem. Sovjetsko zvezo bo nastopal na konferenci, kjer se bo razpravljalo o povojni ureditvi sveta in o organizaciji miru, komisar za zunanje zadeve Molotov.

Minister Žujevič o špekulantih

Beograd, 16. 4. — Na radiu je govoril minister za finance Žujevič. Rekel je, da sta črna borza in špekulantstvo rakana, proti kateri se bo vlada borila z vsemi sredstvi. Proti špekulantom je napovedal ostre ukrepe, vendar je predvsem naloga ljudstva samega, da vodi boj proti vsem škodljivcem.

ZADNJE VESTI:

London, 17. 4. opoldne javlja: Južno od Berlina so se sestali ameriški in sovjetski strelci ter takoj prešli v napad proti sovražnim postojankam. Začel se je skupen napad na Berlin.

V Porurju so se predali zadnji ostanki nemške vojske.

General Eisenhower je izjavil: „Ni verjetno, da bi bil konec vojne, preden zavezniki ne zasedejo vso Nemčijo“.

Očuvati moramo našo novo federativno demokratično Jugoslavijo, v kateri bo imel vsak pošten državlján vso pravico do razvoja, kjer bo za vsakega delo in možnost, da se izobražuje in živi kot gre kulturnemu človeku. — Maršal Tito v prvem govoru v osvobojenem Beogradu.

Pričela je ofenziva na Berlin z vzhoda in zapada

Napredovanje Rdeče armade na Češkem in v Avstriji

Moskva, 17. 4. Pričel je napad na Berlin z vzhoda in zapada.

London, 17. 4. Rdeča armada se je napravila močno mostišče čez Odra in čez Neisso pri Görlitzu. Po še nepotrjenih vesteh je naredila prodor naravnost v smeri proti Berlinu. Južno od tega vdora je prodrla tudi pri Chotjebuzu (Cottbus) v Lužici.

Radio Atlantic poroča, da nastopa Rdeča armada na vsej fronti od Stettina do Ratibora v Šleziji z veliko silo.

Enote maršala Malinovskega prodirajo na Čehoslovaškem v smeri Brna, do koder imajo le še 20 km.

Na Nižjeavstrijskem prodirajo enote generala Tolbuhina proti Linzu. Po zadnjih vesteh so 65 km zapadno od Dunaja. Čete maršala Malinovskega so zajele in deloma uničile nemško armadno skupino, ki se je skušala prebiti iz Dunaja na sever. Pri tem je zavzet Korneuburg. Na jugu pa so zavzele čete maršala Tolbuhina Sankt Pölten in prešle Donavo ter se združile z armado maršala Malinovskega. Zavzeto je mesto Fürstenfeld na Štajerskem, 45 km vzhodno od Graza.

Nemčija je presekana na dva dela

London, 17. 4. Na Holandskem so zavzeli Kanadčani in Angleži Zwolle in Groningen. Tu so prišli do moja, tako da je preostali del Holandske z mesti Amsterdam, Rotterdam in Utrecht popolnoma odrezan. Poljaki so predrli do ustja reke Ems in stojijo pred Emdenom. Angleži se bijejo v predmestju Bremena, od Hamburga pa so oddaljeni le še 70 km. Amerikanci imajo le še 70 km do Berlina. Vzeli so mesta Dessau in Halle. Na Saškem so 11 km pred Leipzicom. Vdrli so v Chemnitz in prodirajo dalje proti Dresdenu. Pri Leipzigu so zavzeli tovarniški center Leuno, kjer so Nemci izdelovali večino svojega umetnega benzina. Na jugu Weimara so zavzeli mesto Hof, 20 km od Češko-slovaške meje. S tem so presekane vse železniške proge v Nemčiji. „Po-

veljstvo“ nad severnim delom Nemčije je prevzel von Busch, nad južnim Kesslering.

„Ruhrski žep“ se je zmanjšal na desetino svojega obsega in je presekán na dvoje. Padla so mesta Dortmund, Düsseldorf, Wuppertal, Lüdenscheid. Zajeto je bilo 200.000 Nemcev, med temi 4 generali. Osvobojeno je 23.000 zavezniških ujetnikov. Med njimi je mnogo tisoč Jugoslovanov. Zajet je princ August Wilhelm, član rodbine Hohenzollern, ki se je zelo gnal za Hitlerja in narodni socializem. Prav tako je ujet bivši kančelar von Papen. Zaplenjeni so tajni papirji krvnika Himmlerja, v katerih so osebna Hitlerjeva navodila za iztrebljanje evropskih narodov.

V 14 dneh so ujeli zavezniki na zapadni fronti 548.000 vojakov in ofi-

Osnovana je hrvaška federalna vlada

V Splitu zaseda Zemaljsko veće narodnog oslobođenja Hrvatske (ZAVNOH, hrvaški parlament). Po govoru predsednika, sivolasega pesnika Vladimira Nazora, je izbrala skupščina hrvaško federalno vlado. Predsednik te vlade je dr. Vlado Bakarić, podpredsednika sta Franjo Gaži in dr. Rade Pribičević, drugi ministri so: Antun Vrkljan, Čanica Opačić, ing. Mladen Iveković, dr. Aleksander Koharević, Vicko Krstulović, Ivan Bošnjak in Anka Berus.

Predsednik federalne vlade dr Bakarić je v govoru rekel, da Jugoslavija ni imela v svetu nikoli tako čvrstih pozicij kot jih ima danes. Ostro je obsodil vse razbijače enotnosti naših narodov in povdaril, da se časi stare Jugoslavije ne bodo nikoli več povrnili. Pozval je vse v boj za popolno osvoboditev naše domovine in za obnovo dežele.

Med zasedanjem skupščine so bile v Splitu manifestacije, ki se jih je udeležilo več deset tisoč meščanov in okoličanov.

Setev za žetev svobode

Velik del naše domovine Jugoslavije je osvobojen in trdno v naših rokah. Nikoli več ne bo stopila peta fašista na osvobodena tla. S skrajnimi naporji je treba braniti te osvobodjene predele, treba je dokončno uničiti okupatorske horde, ki so se začrle kapor pijavke v naše telo, in jih pognati iz zadnjega kota naše domovine. Ob boku slavne Rdeče armade in zavezniških armad Anglije in Amerike izganja naša Jugoslovanska armada sovražnika v njegov brlog, kjer ga bo skupaj z zavezniki pokončala.

Na osvobojenih tleh se odkriva nova fronta, fronta proti pomanjkanju in za obnovo. Začela se je veličastna borba za obnovo našega gospodarstva, za obnovo po štiriletni vojni proti fašizmu opustošene in razrušene domovine.

Kakor smo začeli borbo proti okupatorjem z golimi rokami in vendar zmagujemo, tako se začne borba na gospodarski fronti z zelo skromnimi sredstvi. Zmagali pa bomo tudi na gospodarski fronti, ker je ni bitke, ki bi je ne mogli izvojevati v svetem domovinskem navdušenju, z združeno voljo in skupnimi naporji vseh ljudskih množic.

Napočila je pomlad, zadnja vojna pomlad. Za orožje sposobni moški so se odzvali mobilizaciji skoro v vseh pokrajinah stoodstotno, drugod je mobilizacija v polnem teku. Naša polja pa kljub temu zahtevajo obdelave. Vemo, da bomo tembolj svobodni, tembolj neodvisni, čim več ustvarjalnih sil bomo pokazali. Vemo, da ne bo noben državljani nove Jugoslavije lačen, če bomo obdelali zadnji košček za obdelavo sposobne zemlje. Vemo, da bo letošnja žetev v vsej naši domovini — žetev svobode.

V vsej Jugoslaviji se je pričela velika borba za obdelavo zemlje. Mladina, žene in otroci čistijo polja in travnike in jih pripravljajo za setev. Ljudske oblasti nudijo ljudstvu pomoč z navsveti in strokovnjaki. Organizirajo se mladinske delovne čete, ki tekmujejo med seboj, kdo bo čimprej in čim več obdelal. Iskrajni čas je, da se z vso pridnostjo poprimemo dela tudi mi in da ne zaostanemo za drugimi kraji naše domovine. Z medsebojno pomočjo, s skupnim delom moramo premagati vse težave in zmagati v boju za obdelavo zemlje. To terja od nas ljubezen do naše vojske, do opustošenih krajev, do naših otrok, do domovine — demokratične federativne Jugoslavije.

Prvi upravno-politični tečaj

je bil včeraj zaključen v Soboti. Trajal je tri dni in udeležilo se ga je 25 tečajnikov, ki so poslušali predavanja o delu v narodno osvobodilnih odborih, o zgodovini in nalogah Osvobodilne fronte.

Kako smo očuvali soboški most

Nemški in madžarski okupatorji so soboški most močno podminirali, da ga pred pobegom spuste v zrak. Most in vod k razstrelivu so stražili štirje vojaki, dohod k mostu pa cela mitraljeska četa. Prekmurški partizani so s pomočjo domačinov izvedli za nemške priprave. Šli so k sovjetski komandi v Domanjševcih, dobili avto in krenili v Soboti. Pri mostu so razorožili stražo in odstranili eksploziv. Niti nemška tanka, ki sta bila poslana v izvidnico, nista mogla tega preprečiti.

Nemci so izvedeli za delo naših partizanov, niso pa utegnili mosta znova zaminiirati. Med begom so ga le poškodovali in tako je ostal most po zaslugi partizanov sposoben za promet. — fš.

Delegacija Slovenskega narodno osvobodilnega sveta obiskala rabske Slovence

Včeraj je obiskala delegacija SNOSA rabske Slovence. Povsod je bila sprejeta z velikim navdušenjem. Rabski Slovenci so bili leta 1918 nasilno odtrgani od Jugoslavije in oropani vseh narodnih pravic. Delegacija se je ustavila tudi v Monostru. Tu so Madžari leta 1924 množično selili slovensko prebivalstvo v notranjost Madžarske in na njegovo mesto naselili Madžare. Slovenci v Monostru so delegacijo SNOSA sprejeli z velikim

veseljem. „Joj, kako smo vas čakali,“ so dejali. Med njimi so bili stari možje in žene, ki so leta 1918 doživeli razočaranje, da je slovensko Porabje pripadlo Madžarski. Dolgo so ogledovali sliko maršala Tita, ki je tudi zanje simbol nove, močne Jugoslavije. V gumbnicah nosijo slovensko trobojko z rdečo zvezdo. „Ne bomo gradili porušene Budimpešte,“ pravijo. „Mi hočemo v Titovo Jugoslavijo!“

Velika zborovanja delegacije SNOS-a v Beltincih in Črensovcih

Za miting 15. aprila smo se v Beltincih dobro pripravili. Zastave in parole po cestah so pričale zvestobo maršalu Titu in smrt izdajalcem. Vse naselje je bilo na nogah, od malih pionirjev pa do sivih očancev. Vsi smo si priskrbeli titovke z rdečimi zvezdami. Na miting so prikorakali tudi Gančani, na čelu z državno zastavo in z domačo godbo. Prišli so še drugi okoličani, da se nas je zbralo okrog 3.000.

General-majorja Vlada Ambrožiča je pozdravila mladinka in mu izročila rože. Generalov govor smo prekinjali neprestano s ploskanjem in vzliki Rdeči armadi, Jugoslovanski armadi, maršaloma Stalinu in Titu ter novi Jugoslaviji. General Ambrožič je povdarjal, kako potrebna je bila trnjeva pot partizanske borbe, po kateri smo prišli do naše Jugoslovanske armade, do ugleda pred svetom in do

združitve vsega slovenskega ozemlja v svobodno Slovenijo v demokratični federativni Jugoslaviji. Nato je spregovoril Boris Kocijančič. Govoril je o pripravljenosti na žrtve, o volji do dela, ki nas mora prevevati bolj kot kdajkoli. Z osvoboditvijo naporov še ni konec. Obnoviti moramo deželo, obdelati vsako ped zemlje, pomagati vojnim sirotam in družinam naših vojakov. Zavedati se moramo, da je bila fronta v nekaterih predelih Slovenije štiri leta. Pozval nas je, da razkrinkamo izdajalce in fašistične podrepnike. Zborovalci pa smo se čvrsto zaobljubili, da pojdemo takoj na delo in da bomo do kraja izvršili svojo državljansko in narodno dolžnost.

Po mitingu smo se zvrstili v sprevod in z godbo na čelu smo korakali skozi svobodne Beltince. Iz tisoč grl so se orili vzkliki novi Jugoslaviji in maršalu Titu.

V nedeljo je bil tudi v Črensovcih velik praznik. Zbralo se je preko tisoč vaščanov in okoličanov. Prišli so v sprevodu in z zastavami, na katerih so blestele petokrake protifašistične zvezde. Hiteli so v Črensovece, da čujejo besede tovarišev, ki jih je obogatila štiriletna borba z velikimi izkustvi in ki hočejo pomagati tudi slovenskemu ljudstvu v Prekmurju z navsveti in dejanji pri izgradnji nove ljudske oblasti. Ob govoru polkovnika Brileja je pokazalo ljudstvo, kako trdno je povezano

z Jugoslovansko armado. Viharno je pritrjevalo besedam, da so Trst s Primorsko, Koroška in ozemlje rabskih Slovencev naši. Prav tako navdušeno je bil sprejet govor člana SNOS-a Franca Svetka, ki je govoril o obnovi naše domovine.

VELIK SHOD v proslavo osvobodjenja Prekmurja, ki naj bi se vršil v nedeljo 22. aprila, je preložen.

Prisrčen sprejem Rdeče armade v Bratonic, Črensovcih, Turnišču in Beltincih

Vaščani v Bratonic so radostno sprejemali osvoboditelje, ko je prišel glas, da so na drugi strani vasi še Nemci. Tedaj so se rdečearmejci, vaščani in partizani podali tja in Nemce nagnali. Nato so skupaj slavili osvobodjenje in dolgo se je orila po vasi slovenska pesem.

V Črensovcih so pozdravili vaščani svoje osvoboditelje z vzklikanjem Rdeči armadi in s cvetjem. Posebno prisrčen sprejem pa je bil v Turnišču, kjer je vihralo v pozdrav rdečearmejem nešteto zastav.

Vaška dekleta in turniške redovnice so trosile cvetje na cesto, po kateri je prihajala osvobodilna vojska. Navdušenje je še naraslo, ko so prišli v vas partizani.

Tudi v Beltincih so okrasili ljudje ulice in hiše z jugoslovanskimi in sovjetskimi zastavami. Stene in plotovi so bili polni pozdravnih napisov Rdeči armadi, maršalu Stalinu, maršalu Titu in novi Jugoslaviji. Vaščani so priredili v čast Rdeči armadi gostiteljski sestanek.

Dal sem kri za našo vojsko

Po hodnikih zavoda za transfuzijo krvi v Beogradu so se ljudje kar trli. Pa še in še so prihajali. Mladi in stari, možje in žene, kmetje iz okolice, delavci iz tovarn, učitelji, vojniki... Prihajali so v skupinah iz različnih podjetij. In potrpežljivo so čakali po več ur, da so prišli na vrsto. Niso čakali, da bi kaj dobili. Čakali so, da bi dali. Da bi dali majhno količino svoje krvi borcem Rdeče armade ali borcem Jugoslovanske armade, ki sta prelili za svobodo naših narodov milijone litrov krvi... — Tretjič že dajem kri, — je pripovedoval tršat delavec, ki je stal ob

meni. — Pa sem zdrav kot še nikoli. — Sin mi je padel v partizanih. edini sin. — je povedala žena v črni ruti. — Pa sem prišla, da tudi jaz dam kri. Mogoče rešim domovini in kakšni materi njenega sina.

Tako so se pogovarjali ljudje, ko se je premikala vrsta proti vratom zdravniške sobe. Dan za dnevom, odkar je Beograd svoboden, se tu vije takšna vrsta. V tisoče gre število dajalcev krvi.

Tudi jaz sem prišel na vrsto. Zdravniki so me pogledali do temelja — pljuča, srce, ledvice, kri so preiskali, še zobe so pogledali. Ugotovili so,

da sem sposoben za dajanje krvi in da spada moja kri v skupino A, ki jim je najbolj potrebna.

Bil sem vesel. Vesel sem bil, da sem zdrav in da lahko dam kri za našega ranjenca. — Pomagal bom borcu, da ozdravi, mogoče mu celo žiljenje rešim, — sem si mislil. — In ko se vrne na fronto, bo šel tja tudi z mojo krvjo in tako bom tudi jaz prispeval majhen delež k uničenju nemškega barbarstva, ko sem prestar za na fronto...

Transfuzija krvi je brez bolečine. Ko sem vprašal zdravnika, če že dajem kri, se je zasmejal in rekel, da sem že dal. Z vato mi je obrisal rdečo piko na roki in mi rekel, da lahko grem.

V pisarni sem dobil izkaznico, da sem dajalec krvi. To izkaznico nosim pri sebi in sem ponosen nanjo. Prihodnji mesec pojdem spet v zavod in bom spet dal kri za našo vojsko. FRANC LAZAR

Soboška dekleta in žene so obdarovale 600 ranjenecv

Soboška dekleta so pokrenile akcijo za ranjene rdečearmejce. Razdelile so si ulice in v nekaj dneh so nabrale 150 kg moke, 400 jajc, 10 kg masti, precej peciva in drugega. V soboto in nedeljo pa so obiskale ranjene borce Rdeče armade in jim razdelile 600 zavitkov z darovi.

Rdečearmejci, ki so bili ranjeni daleč od svoje domovine v boju proti zločinskemu fašizmu, so se obiska in darov razveselili kot otroci. Eden med njimi je rekel mladinkam:

— Vseh osem let, kar sem v vojski, nisem bil tako vesel kot sem sedaj, ko živim med jugoslovanskimi brati.

Imetje sovražnikov bo podržavljeno

Predsedstvo Antifašističnega veča narodnega osvobodjenja Jugoslavije (AVNOJ-a), našega jugoslovanskega parlamenta, je izdalo odlok o prehodu imovine sovražnikov v državno last. V državno last pride vsa imovina nemškega rajha in njegovih državljanov, ki so na ozemlju Jugoslavije. V državno last pride imovina vseh Nemcev, z izjemo tistih, ki so se borili v vrstah Jugoslovanske armade; prav tako so razlašeni vsi drugi vojni zločinci in njihovi pomočniki, ne glede na državljanstvo. Po tem odloku bodo naša narodna sodišča izrekala obsodbe nad vsemi nemškimi, madžarskimi, italijanskimi in drugimi fašisti, ki so zadnja leta pokazali, da ne zaslužijo gostoljubnosti našega ljudstva. Prav ista usoda čaka tudi njihove hlapce.

Razglas ruske bolnice

Ruska bolnica poziva Slovence, naj se prijavijo za dajanje krvi. Vsak zdrav mož ali žena, fant ali dekle lahko da od 250 do 500 cm³ krvi. Oddaja krvi je neškodljiva, za nadomestilo pa dobi dajalec nekaj sladkorja, mesa, slanine ali masla, zdroba in denarja.

Pomagajmo borcem, ki so bili ranjeni v boju za našo svobodo! Prijavite se v Soboti, Šolska ulica 1, kjer ordinira zdravnik.

Tiskovni sklad „Novega časa“

Podprite tisk Osvobodilne fronte in zbirajte za tiskovni sklad! Doslej so darovali za naš tisk:

Franc Bencik, dijak	85 P.
Vaščani Črensovcev	91 P.
Tiskarna	30 P.

skupaj 206 P.

„NOVI ČAS“ se tiska vsak drugi dan. Organizirajte nabavo lista in njegovo razširjanje! Dopisujte v svoje glasilo!